

ಲೊಕರಿಗಿರುವ ಕಟ್ಟಪಾಡುಗಳು ಅನ್ನಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಭೂಮಿಯ ಗಂಧರು ಅವರು. ಆದರೂ ಕೆಲವರ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆ ಕೇಳುವಾಗ, ‘ದೇಹ ಕೆಡಿಕೊಳ್ಳಿದ್ದರೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಬದುಕಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಭಾರಸದಿಂದ ಲೋಕವನ್ನು ತಣೆಸುತ್ತಿದ್ದರಲ್ಲ’ ಎಂದು ಜೀವ ಹಳಹಳಿಸುತ್ತದೆ. ವ್ಯಾಸನಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಅಕಾಲಿಕ ಮರಣಕ್ಕೆಡಾದ ಅವರ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವಲ್ಲ ಮುರಿದ ಕನಸುಗಳೂ ಭಾಗಿಯಾಗಳೂ ಇದ್ದವೇ ಏನು? ಆದರೂ ತಮ್ಮ ವ್ಯಾಸನ ಕಲಾಭಿವೃತ್ತಿಗೆ ತೊಡಕಾಗಿ ಅಭಿಮಾನಿಗಳ ರಸಭಂಗವಾಗಿದಂತೆ ಅವರು ಜಾಗ್ರತೆ ವಹಿಸುವುದು ಉಚಿತ. ನಾನು ಮೈಸೂರಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ, ಅರಮನೆ ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಭಿಮುಸೆನರ ಕಟ್ಟೇರಿಯಿತ್ತು. ಅಸೆಪ್ಟಿಕ್ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಚಿತ್ರಾಗುವವನ್ನು ಕುಡಿದಿದ್ದ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಜೀಸನ್ನು ಮುಗಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ಇವರಿಗಂತಹ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪಾನ್ಯಿಯರಾಗಿದ್ದ ಕೊಳಳಲುವಾದರೆ ಟಿ.ಆರ್. ಮಹಾಲಿಂಗಂ ವಿಷಯವೇ ಬೇರೆ. ಪ್ರಾಕ್ಷೇತ್ಯಾಂಶ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ರೂಪ ರೋಗಿಯನ್ನು ವರ್ಜನ್ನಿ ವಾಡಿಗೆ ತರುವರೆ ಸಹಾಯಕರು ಅವರನ್ನು ಕಾರಿನಿಂದ ಎಳಿದುತಂದು, ಹಿಂಬಿದ ಮೂಟೆಯಂತೆ ವೇದಿಕೆ ಮೇಲಿರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆತ ಕೊಳಳಲನ್ನು ತುಟಿಗಟ್ಟಿರು ಉಂಟಾಗಿದೆ ಕಲಿಯುವ ದ್ವಾರವರವಾಗಿ ಸಭೆ ರಾಸಲೀಲೆಯ ಬೃಂದಾವನ ಅಗ್ನಿತ್ವ.

ಕಲಾವಿದರಿಗಿರುವಂತೆ ಪಾನಕಲಂಕರ ಕಲೆಗಳು ಬುದ್ಧಿಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಅಂಟಿವೆ. ಅವರು ಬಾರುಗಳಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುತ್ತ ಸಮಾಜದ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿಸುವವರು ಎಂಬ ಟಿಕೆಯಿದೆ. ವಾಸ್ತವಕ್ಕೆನೇ ಇರಲಿ, ಪಾನಿಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣಾಯ ವಿರೋಧಿಗಳಾಗಿರುವುದು ಮಾತ್ರ ದಿಟ್ಟ. ‘ಸಂಸಾರ’ ಕಾದಂಬಿಯ ನಾರಣಾಪ್ತ ಇದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬೇ ನಿದರ್ಶನ. ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಅವನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಲಂಕೇಶರೇ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದ ಅವರ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ್ಯಯೋ ಅವರಿಗಾಗದವರ ಫಿಲೋರಿಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಮೀನಾಕುಮಾರಿ, ಗಾಲಿಬ್, ಮಿಶರಂತ ಸೆಂಗ್, ಅನಕ್, ಬಿ.ವಿ. ಕಾರಂತ-ಪಾನ್ಯಿಯರ ಪಟ್ಟಿಮಾಡಲು ಕುಳಿದರೆ ಮೈಲುದ್ದ ಹಾಳೆ ಬೇಕು. ‘ಎಲೋ ಖಾಚಿ, ನಿನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಬಳಿದಂದ ಮುಕ್ಕಿದಿಯ ಮೀನಾರುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸು. ಇಲ್ಲವೇ ಎರಡು ತೋಟ್ಟುಕುಡಿದು ನೋಡು, ಮೀನಾರು ಅಲ್ಲಾಡುವುದನ್ನು’ ಎಂದು ಗಾಲಿಬ್ ಸಂಪೂರ್ಣಾಯಸ್ಥರನ್ನು ಬೆಳ್ಳಿಸಿದ. ಈಗಲೂ ಪಾನಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ಉಮರ ವಿಯಾಮನು ಕರೆತೆ ಪ್ರಸ್ತರವನ್ನು ವಾದುರಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ವಾಡ್ಯ ನುಡಿಸುತ್ತಿರುವ, ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಸವಿಯೋಬ್ಜು ಉಬ್ಜಲು ಹಿಡಿದು ಕುಳಿತಿರುವ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ತೂಗುಹಾಕಲಾಗಿದೆ. ಸೂಫಿಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಾನಪ್ರತಿಮೇಗಳಿಗೆ ಬೇರೆಯದೇ ಅಧಿಕವಿದೆ. ಅಯ್ಯಿನಲೊಮ್ಮೆ ಮುಖಾಮುಶಿ ಮಾಡಲೇಬೇಕಾದ ಕರೋರ್ಮತ್ತುವುವಿನ ಸಮಯ್ಯಿದಲ್ಲಿ ಬಾಳನ್ನು ಉತ್ತರಿಸಬೇಕು ಎಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿ ವಿಯಾಂ ಪಾನಜಗತ್ತಿನ ವಿರಾಗಳನ್ನು ರೂಪಕವಾಗಿಸಿದ.

ಪಾನಿಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬಗೆ: ಹವ್ಯಾಸಿ-ವ್ಯಾಸಿ ಹವ್ಯಾಸಿಗಳು ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಾಗ ಕಳಿಸುವ ಉಂಡುಪವಾಸಿ ಬಳಿಸಿಪುತ್ತಬಾರಿಗಳು. ವ್ಯಾಸಿಗಳೂ ರವಿ ಕೆಂಪಾಗಿ ಪಡುವಣ ಕಡಲಿಗೆ ಸಲ್ಲತೊಡಗಿದೊಡನೆ ಇವತ್ತಿನ ಬಾಬತ್ತು ಹೇಗೆಂದು ಮಿಡುಕುತ್ತ, ತಕ್ಕ ದಾನಿಯ ಇಲ್ಲವೇ ಸಂಗಾತಿಯ ತಲಾತೀಗೆ ತೊಡಗುವವರು. ಶುಷ್ಕದೇಶವಾದರೆ ತರಿಸು ಇಮ್ಮಡಿಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ತಲೆಕಟ್ಟು ಹ್ಯಾರ್ಡಾಫೆರಾಗುತ್ತದೆ. ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಕೆಗಾರ ಪ್ರಾರ್ಥಿ ನಾನಾ ಉಪಾಯ ಹಾಡುವಂತೆ ಬುದ್ಧಿ ಓಡತೊಡಗುತ್ತದೆ. ತಿವ್ಯೋಗ್ರೀಯಲ್ಲಿ ದ್ವಾಗ ನಮ್ಮ ಬಡಾವಣೆಯ ಒಬ್ಬ ಚಂಪಾರ ಸಾರಾಯ ವಿಚೀರೆ ಕಂಡುಕೊಂಡ ಉಪಾಯ